

NOVA PRAVDA

DRŽAVNA
LIGESKA KNJIŽNICA
V LJUBLJANI

Glasilo Narodno-Socijalistične Stranke.

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Narodni dom,
Kopališka ulica, I. nadstropje.

Izhaja vsako sredo in soboto.
Posamezna številka velja 1 K.

Naročnina: mesečno 8 K, četrtno 24 K, polletno 48 K,
celoletno 96 K. — Inserati po dogovoru.

Za uvod.

V sila težkih časov živimo, težkih ne le za posameznika, ampak za cele narode in države. Temelji, gospodarski, socijalni, pa tudi moralni, na katerih je slonel dosedaj svet, se majejo, človeštvo, trpeče vsled globokih ran, da bi našlo izhoda iz sedanjih meznosnih razmer v lepše, srečnejše življenje.

Ta pojav vidimo i v naši domovini, posebno tudi v živahnem gibanju delavskih množic. Proletarci zapuščajo meščanske in agrarne stranke s kapitalističnimi stremiljenji ter se pridružujejo socijalističnim strankam. Zlasti se množe vrste narodno mislečega delavstva. Polagoma spoznava že tudi naš priprosti delavec, ki se še zaveda, da je sin jugoslovanske matere, da spada edino-lev Narodno-Socijalistično Stranko.

Po vseh krajih naše lepe domovine se snujejo podružnice, se organizirajo delavci vseh strok in panog, duševni in materialni, na socijalistični in narodni podlagi. To je veselo znamenje, to kaže, da korupcija in demogoštvo še nista zastarala našega ljudstva. Še je v nas zadostna moralna sila, še imamo dovolj moči, da zajezimo pogubno delovanje onih prikritih in odkritih sovražnikov, ki škodujejo naši komaj ustanovljeni svobodni državi in jo ovirajo v njenem napredku. Tisoči in tisoči so ostali še poštenji, narodni v pravem pomenu in vidijo le v delu naš spas.

Manjkalo pa nam je dosedaj vezi, ki bi tesno spojila vse naše vrste, manjkalo nam je javnega glasila, strankinega časopisa. Tak list nujno potrebujemo, posebno tu ob narodni in državni meji. Šele z listom dobi stranka prepotrebno oporo za nadaljnji razvoj in razvoj. In zdaj ga imamo.

Kaj torej hoče naš list? Nakratko: Razširjati med našim ljudstvom načela in program Nar.-Soc. Stranke. Našim tovarišem in somišljenikom je s tem dovolj povedano. Širši javnosti bomo pa obrazložili ta program v prihodnjih številkah.

Veliko ovir in težkoč je bilo treba premagati, da je stranka dobila svoje glasilo in velike požrtvovalnosti bo treba vseh naših tovarišev in somišljenikov, da ga vzdržimo, razširimo in izpopolnimo.

V sedanjih razmerah stane vsak časopis ogromne vsote. Nimamo kapitala, kakor druge stranke in njih podjetja. Kapital pa smo mi sami, naše združene moči in naša trdna volja, delati za dobro in pravično stvar, — sebi in sotrpinom v korist!

Trdno imamo namreč vero in zaupanje v sebe in naše somišljenike, vero, da je naša stvar, za katero se trudimo in borimo, dobra in naša pot prava, in pred vsem da je naša stranka narodu in državi ne le koristna, ampak — potrebna. Zato delamo neustrašeno, saj pa tudi pričakujemo trdno, da bo naše zbegano ljud-

stvo to našo pravično stvar in naš pošten namen kmalu spoznalo in se nam tudi pridružilo. Prepričani smo, da ima naša stranka in z njo naš list vršiti važno in v sedanjih časih prepotrebno nalogo, da bo nesebičen glasnik in zaščitnik vseh zapostavljenih in izkoriščenih, pa tudi pošten politični vzgojevalec moralno zanemarjenih in duševno zaostalih rojakov.

Ime našega lista nam je simbol in cilj obenem. Pred več sto leti je vstal jugoslovanski kmet-trpin proti svojem tuje-rodnemu tlačitelju na boj za „staro pravdo“, ki jo je končno tudi, čeprav po prvotnih porazih in nadalnjem trpljenju, vendarle izvojeval. To je bilo v naši slovenski zgodovini najizrazitejša socijalno gibanje, ki je imelo pa tudi svoj narodni pomen. Danes pa zahtevamo in se borimo za „novo pravdo“, za popolno narodovo svobodo in zjedinenje v lastni državi, v njej pa za socijalno pravičnost.

Naj se razširja „Nova Pravda“ med našim ljudstvom in najnekoliko pripomore k temu, da zavlada po naši mili domovini čimprej in čimlepše ta nova pravica, ki bo temeljila na načelih socializma.

V tem smislu in s to gorečo željo pošiljamo to prvo številko v svet.

Vam vsem pa, ki res razumete in ste dobre volje, kličemo: „Le vkup, le vkup, uboga gmajna, na delo za „Novo pravdo“!

Uredništvo.

Pesem narodnih proletarcev.

R. R.

Na plan, o bratje, nov se bliža dan,
ki smo po njem v temini kopneli,
ko dvakrat sužnji v robstvu smo trpeli,
vsi polni žgočih in skeletih ran.
Na plan, o bratje, sestre, vsi na plan!

Ves gnev, ohup, stoletij dolgih jad,
mi prekovali v krampe smo jeklene,
zdaj naša srca plamenice so ogujene,
odkritih je tisočletja skrit zaklad.

Naš narod proletarec, proletarci mi!
Pred nami troni, zrušeni maliki,
blede v foteljih mehkih oblastnih,
ohupen strah pred nami jih duši.

Na plan, o bratje, bliža se naš dan!
Naš narod proletarec proletarcev čaka,
da vzplapola od Strume do Beljaka,
zastava naša čez svobodno plan.
Na plan, o bratje, sestre, vsi na plan!

Krist je vstal — vstanimo tudi mi!

Lepi so velikonočni prazniki. Nekaj vzvišenega, svetega objame te dni naša srca, duše naše. Slavimo spomin, ko je bil preganjan in križan On, ki je učil resnico in pravico, ki je oznanjal čisto, nesebično ljubezen in bratstvo. Svet že pa 2000 let ni maral slišati resnice in pravice, ni maral vse osveščujoče ljubezni in bratstva. Zato ga je hotel uničiti. Trpinčil in križal je Njega, ki je bil vzor ljubezni, ki je bil sam resnica.

On pa je vstal iz groba z lastno močjo, povelčan in mogočen!

Tudi danes — kakor takrat — nas obdajajo vsepovsod krivica, nasilje in sovraštvo. Resnica in pravica ne prideta do veljave. Ljubezen in bratstvo sta se morala umakniti sebičnosti, ki vidi povsod le sebe in svoj žep. Na svoje altare stavijo malike in teleta iz papirja, ker nimajo zlata. Pred njimi klečijo, jih molijo ter jim darujejo vse svoje žitje in bitje. Oblastniki in farizeji so postali slepi in gluhi za ubogo trpečo ljudstvo, ki tava zbegano, skoro nago in sestradano. Pribijajo ga dannadan na križ. Vedno večje žreblje zasajajo v njegovo krvaveče telo. Obenem pa mu kopljejo grob...

Bratje, sestre! Kljub vsem krivicam ne klonimo glave. Kvišku srca! Resnica in pravica, ti dve božji hčerki, sta bili vedno zmagovalki prej ali slej. Rane je vsikdar celila in zdravila ljubav, nikoli pa ne sovraštvo. Tako je bilo za časa Krista, tako nešteto krat pozneje in tako bode tudi danes. On, glasnik pravic in ljubezni, je vstal sam s svojo lastno močjo. Vstanimo tudi mi! V izkopani grob naj ležejo tisti, ki so ga kopali. Imamo dovolj sile, da hočemo živeti, da hočemo uživati svobodo v svobodni domovini. Bratstvo in ljubezen zavladajta v naših vrstah, poštenost in pravica, poštenemu delu pošten zaslužek in imeli bomo raj na svoji zemlji, četudi jo hočejo sebičniki in nasilneži izpremeniti v neznošen pekel. Strnimo vrste vsi, ki hočemo delati pa tudi živeti in ni na svetu sile, da bi naspremagala.

Zatorej kvišku srca, vi vsi tep-tani in zaničevani, vi vsi, ki trpite krivico in nasilje. **Zakaj mi vstajamo, vstajamo z lastno močjo.**

V tem smislu kličemo širom svoje domovine vsem somišljenikom trpinom; Vesela Aleluja!

—ski.

Ali res sloveniziramo Nemce potom šol?

Našim internacijalcem leže zadnje čase posebno pri srcu nemški otroci in nemške šole. Po svojih številnih shodih se zavzemajo za pouk v nemškem jeziku, zlasti v okolici Maribora in na meji. V svojem

glasilu napadajo posamezne šole in učiteljstvo, češ, kako kruto ravna z deco nemške narodnosti. Trdijo, da ni bilo preje prav, ker se je potom šol ponemčevalo Slovence in sedaj ni prav, ker se istim potom slovenizira Nemce.

Mimogrede bodi povedano, da so se ti gospodje še-le zadnji čas postavili na to stališče. Preje se niso nikdar na nobenem shodu in na nobeni korporaciji zavzeli za tako nepristransko stališče, ko bi to bilo Slovcem v prid. Nasprotno, sami so pomagali z vsemi močmi prejšnjemu krivikemu in nasilnemu sistemu ponemčevati slovensko deco. Ako bi bili gospodje preje okrog internacionale tako pravični in nepristranski, bi se bilo po vseh šolah ob naši sedanji severni državni meji poučevalo tudi slovensko, in danes bi jim bili tisoči in tisoči ne samo otrok, ampak tudi odrasli ljudje, hvaležni prav od srca.

Pa pustimo to in pogledimo, ali se v naših šolah res godi Nemcem krivica, ali jih res po sili sloveniziramo?

Preosnova šol na naši severni meji se je izvršila po zelo previdnem, pravičnem in pametnem načelu. Poleg krajevnih činiteljev imata pri tem glavno zaslugo takratni poverjenik Verstovšek in višji šolski nadzornik Poljanec. Na podlagi narodne statistike šoloobiskujočih otrok so se preosnovale šole. Pri sestavi narodnostne statistike so se šteli k Nemcem samo res pristni nemški otroci. In takih je bilo seveda jako majhno število, ker je sploh število res pravih Nemcev v naših krajih silno nizko. Precej visoko število pa je umetnih „Nemcev“ ali ponemčencev, čemur pa je kriv prejšnji avstrijski aparat, katerega so pomagali goniti tudi naši internacionanci in ki je fabriciral kar na veliko iz Slovencev — Nemce. Seveda se teh ponemčencev — ljudstvo jih imenuje nemčurje — po nobeni vesti in pravici ne more šteti k pristnim Nemcem. Sami morda res trdijo, da so „Nemci“, a če pogledamo malo nazaj, opazimo, da mati ali oče teh „Nemcev“ nista znala niti besedice nemški; dedek in babica sta pa bila poštene slovenske korenine in sta kmetovala v kakšni hribovski vasi ali pa kje na ptujskem polju, kjer ni ne duha ne sluha o Nemcih.

Ako se torej otroke takih posili-Nemcev šteje med Slovence ter se jih poučuje slovensko, mislimo da ni to nikaka krivica. Najpopreje je treba vstvariti pravo in pravično podlago, na kateri se dela, potem pride še-le drugo. Če naše šole vračajo narodu in domovini deco, odpujeno umetnim potom, to ni nikako sloveniziranje. Da se pa Nemci uče našega državnega jezika, to je samoobsebi umevno in njim samim v korist.

Mnogim ni prav, da se poučuje na teh preosnovanih šolah samo nekaj ur nemščine in se večina časa in boljših ur posveti slovenščini in drugim predmetom. To je

pa popolnoma naravno. Kjer je večja potreba in večje zanemarjanje, tam je potreba bolj prijeti. Slovenščina in pa splošna naroba je pa v naši državi potrebnejša nego nemščina. Mi nikakor nismo proti pouku nemščine, kakor sploh ne proti pouku tujih jezikov. „Kolikor jezikov znaš, toliko glav veljaš“, pravi pregovor. Neumno bi bilo torej, ako bi komu branili, ali pa ne dali prilike, da bi se naučil tujega jezika. Tako se je delalo preje. Še bolj neumno in krivično pa, ako bi zamenjali svoj lastni jezik, ki nam pripomore do kruha. Ako torej ne morejo naše šole posvetiti več dragocenega časa pouku nemščine, niso temu krive ne šole z učiteljskim, ne naše oblasti, ampak prejšnji krivični sistem, katerega grehe in napake moramo ravno mi popravljati.

Sicer pa morajo naši prijatelji okrog internacijonale in tisti posili-Nemci, ako so pravični, priznati, da se v splošnem otroci prav dobro počutijo pod našim učiteljskim in se radi uče „tujega“ jim jezika. Počutili bi se pa še boljše in se učili še uspešnejše, ako bi v šole ne zavel včasih kakor odmev diš strankarskega in političnega boja. Kdor hoče šoli in otrokom dobro, ta je ne bode vlačil v politiko.

—ski.

Politične vesti.

Jugoslavija.

Odgoditev parlamenta. Naše narodno predstavništvo je odšlo že zgodaj pred prazniki na „počitnice“, ki so odmerjene za „nedoločen čas“.

Ribarčeva demisija. Minister za trgovino in industrijo Stojan Ribarac se po ponovni in sedaj sprejeti ostavki poslavlja od svojega kratkega poslovanja. Njegovo mesto zasede dr. Momčilo Ninčič.

Dopustniki — odpustniki. Vsled odredbe vojnega ministrstva se vojnim obvezancem, ki se sedaj demobilizirajo, pa so na dopustu, ni treba več vračati k svojim poveljstvom.

Novačenje. Vojno ministrstvo je pozvalo k novačenju razen l. 1898—1899 tudi dva letnika onih, ki so bili lani oproščeni vojaške službe kot začasno nesposobni in skupno z osebami, ki so stare nad 20 let.

Avstrija.

„Sovražniki“ militarizma — in to je gotovo nemška internacionala — sedaj sestavljajo svojo novo armado „Neue Wehrmacht“, s katero se ob priliki še po bližje seznanimo. Na tem mestu le opozarjamo na udobnost, ki jih nudi nova armada. Novi vojak dobi staroveški naslov „Söldner“ in kot tak takoj pri vstopu 14.592 K letno, seveda če je oženjen in ima otroke, še posebej za ženo in otroke (za te do 21. leta) tako, da dobi na primer oženjen vojak s tremi otroci 21.209 K, a poleg tega še prispevek za stanovanje. Mlad fant, ki še ni bil vojak, dobi 11.600 K, prosto stanovanje v vojašnici in razne druge ugodnosti. Ako tak fant še ničesar ne zna, se med vojaško dobo lahko priuči poljubne mu črti. Predpisov za oficirje v novi Avstriji in armadi ne poznajo. Vsakdo, ki se izkaže za to čast sposobnega, postane lahko oficir. Nemški, zlasti pa soc. demokrati listi vabijo že celi teden na prigras in vstop v novo armado; iz teh vabil pa je na prvi pogled razvidno, da vlada reflektira v prvi vrsti na delavstvo, organizirano v soc. demokrati stranki ozir. internacijonali.

Nemčija.

Svojčas med vsemi državami politično najbolj organizirana Nemčija kaže še danes najbolj kričeče znake popolne anarhije in razsula. V takozvanem ruhrskem ozemlju so se pričele operacije državnih čet proti komunistom. Vlada upa, da komuniste prisili z oboroženo silo k udaji. S tem načrtom pa je vlada razburila tudi socialiste v svojem lastnem taboru. Zahtevajo namreč, da vlada takoj umakne svoj ultimatum, predvsem pa kar se tiče proti komunistom naperjenih vojaških operacij. Vsled tega je

izbruhnila tudi generalna stavka. Položaj je do skrajnosti napet. Berliner Tageblatt poroča iz Essena, da je rdeči centralni svet v brezlično brzjavni zvezi z vrhovnim vodstvom ruske rdeče armade in s centralnim moskovskim svetom.

Rusija.

Denjikin in njegova armada na begu. Angleško brodovje je moglo vkrcati velik del moštva prostovoljnih čet, preden so boljševiki vkorakali v Novorosijsk. Denjikin se je vkrcal na rusko oklopnico.

Ogrska.

Nov kandidat za madžarki prestol. Madžari imajo baje spet drugega kandidata za njihov prestol. Kakor poroča „Chicago Tribune“, je to drugi iz belgijske kraljeve dvojice princ Charles.

Iz naših organizacij.

Tovariši!

Kličemo Vas na delo za „Novo Pravdo“! Nabirajte naslove in naročnike, deleže in prispevke za konzorcij „Nove Pravde“. Ne v naših, usoda, bodočnost lista je v Vaših rokah! Mi smo storili, kar je bilo v naši moči, storite to tudi Vi! Predvsem je sveta dolžnost vsakega tovariša, da ni le sam naročnik lista, ampak da pridobiva za stranko in za list tudi še druge iz vrst onih zapeljanih, ki se ne zavedajo, da sin in hči jugoslovenske matere ne spadata v organizacijo pod vodstvom nemško-nacijon. židov, in da za jugoslovenskega proletarca tudi ni mesta pri drugih, — kapitalističnih strankah. Čeprav je „Nova Pravda“ v prvi vrsti namenjena kot obrambna straža za od treh strani ogroženo obmejno ozemlje, vendar imejte vsi od tega ozemlja oddaljeni vedno in povsod pred očmi, da je list glasilo tudi Vas vseh in da ste na njegovi usodi tudi Vi vsi soodgovorni. Smatrajte ga kot svoj list, ljubite ga, podpirajte ga kot svojega otroka!

Vi tovariši iz jugoslovenskega Štajerja, ki se ima v kratkem preosnovati v dravsko in savsko okrožje naše stranke, Vi kot obmejni stražarji pa imate še posebno dolžnost, da se čim najtesneje oklenete „Nove Pravde“ in stranke NSS.

Združeni in složni na boj za „Novo Pravdo“ — in lepša bodočnost in zmaga bo naša!

Konzorcij za „Novo Pravdo“.

x **Krajevna organizacija N. S. S. v Celju** prosi vse odbornike in zaupnike, da oddajo vpisovalne pole in liste za tiskovni sklad vsled obračuna do 10. t. m. tovarišu predsedniku K. Žabkarju.

x **Maribor.** Občni zbor krajevne organizacije NSS se je vršil v nedeljo, dne 28. marca v veliki dvorani Narodnega Doma ob 10. uri dopoldne ob zelo dobri udeležbi. Zborovanje je otvoril predsednik tovariš Jarh s pozdravom na zbor ter delegate iz Celja ter Mute. Po iskrenem odzdravu tov. Žabkarja, preds. kraj. org. Celje, je občni zbor prešel na dnevni red.

V nagovoru predsednika je tov. Jarh pojasnil razloge ustanovitve NSS ter posebno važni pomen krajevne organizacije Maribor, kot obmejne postojanke.

Tov. Pirc je v poročilu tajništva v kratkih posnetkih razložil delovanje krajevne organizacije. V kratkem času se je organiziralo nad 650 članov, odbor je imel 22 sej, dva zaupna sestanka delegatov iz centrale, priredilo se je sedem javnih shodov, več predavanj za odbor in javnost, dve veselici, ustanovili so se različni odseki, med njimi tudi častniškarski odsek, ki je izdelal predpriprave za izdajo lastnega lista „Nova Pravda“. Posebna pozornost se je posvetila reorganizaciji z dalekosežnim vplivom na celo Štajersko. Podružnica je zasnovala mnogo lepih načrtov; da se niso mogli vsi že sedaj izvesti, temu je bilo največ krivo pomanjkanje lista.

Tov. Podlesnik poda sliko gmotnega stanja organizacije. Blagajniško stanje: dohodki 11.507 K 78 v, izdatki 2.951 K 76 v, prebitek 8.656 K 3 v. Prispevki, ozir. deleži za „Novo Pravdo“ tvorijo poseben sklad.

Tov. Petek predlaga absolutorij za blagajnika in odbor, čemur občni zbor soglasno pritrdi.

Izvršila se je volitev novega odbora, in sicer so bili izvoljeni tovariši: Jarh, predsednik, Hren, podpredsednik, Dobravc, Podlesnik, Roglič, Majcen, Černe, Selinšek, Verli, odborniki, dr. Slokar in Pegan, namestnika, France in Petek, rač. preglednika. Obenem se je volil tudi zbor zaupnikov, h katerim spadajo tudi tovariši iz bivšega odbora, n. pr. Dekleva, Moškon, Mislej ter po odboru predlagani dr. Ravnik.

Občni zbor je sprejel po tov. Pircu načeloma predlagani reorganizacijski načrt za razdelitev Štajerske v dravsko in savsko okrožje z novimi okrajnimi in krajevnimi organizacijami in temu primerno preosnovo dosedanjega poslovanja krajevnih organizacij. Načrt se predloži v odobritev centrali, nakar se skliče ustanovni občni zbor za obe novi okrožji.

Istotako je občni zbor načeloma sprejel po istem tovarišu predlagani organizacijski načrt ustanovitve „Socialne komisije“ za vse krajevne skupine nove okrožne organizacije. Izvršitev tega načrta se poveri krajevnim odborom. „Socialna komisija“ bo velikega pomena tudi za delovanje in splošne interese izven organizacije.

Zbor zaupnikov se pozove za soboto, dne 10. aprila, ob 19. uri v malo dvorano Narodnega Doma v svrhu sestave odsekov i. t. d.

Občni zbor se je zaključil z apelom preds. tov. Jarha in tajnika Pirca na sodelovanje za stranko, zlasti pa za „Novo Pravdo“. Jarh je v krepkih besedah izrecno naglašal, da nosijo odgovornost za usodo lista vsi tovariši, nikakor pa ne odbor sam.

DOPISI.

Iz Studencev pri Mariboru.

st Iz železniških delavnic mora v kratkem odriniti večje število zaslepljenih delavcev tja, kamor jih je od nekdanj vleklo srce. Svoječas so se prijavi, da odidejo v Nemško Avstrijo. Sedaj so pa v nemali zadregi. Srce jih vleče tja, želodec in razum jih pa sili ostati tu, kjer vsaj ni potreba naravnost poginjati gladi. Želodec je pa močnejši od srca. Prosili in moledovali so na vse načine, da bi smeli ostati vendar-le tukaj, četudi so svoj čas sami zaprosili za odpust. Izgovarjali so se, da so bili takrat zapeljani, ali „predelani“, kakor so se izražali v svojih prošnjah. A vse skupaj ni nič pomagalo. Oblast je ostala dosledna in iti morajo. Seveda se jim bode v republiki pogosto tožilo po življenju v naši kraljevini.

st „Pod Srbom nočem živeti“, je rekel neki delavec lansko leto in je odrinil v stradajoči raj, v Nemško Avstrijo. Sedaj pa se obrača na svoje nekdanje znance ter jih milo prosi, naj mu pripomorejo, da se vrne zopet k nam pod Srbe. Piše, da mora kljub lepemu zaslužku v Dunajskem Novem mestu prav pošteno stradati. Verjamemo. Take medicine bi bile pa dobre še za marsikakega zabavljača pri nas. Jih bode pač treba preskrbeti.

st **Telovadno društvo „Sokol“** kljub svojemu polletnemu obstanku prav pridno deluje. Pozimi je vabil v šolski telovadnici, sedaj se je pa preselil v svoj lastni dom, katerega so postavili Nemci z judeževimi groši Šudmarke in Schulvereina. Telovadnica je ena najlepših, kar jih imamo sploh. Sicer so jo pred odhodom Nemci močno „poškodovali“ — iztrgali so bili tla — a Sokol je dal vse popraviti, da imajo člani, članice in številni naraščaj pravo veselje razvijati v njej svoje sile. V kratkem namerava prirediti v Mariboru akademijo, kjer bode pokazal, kaj se da doseči s pravim smotrenim delom. Vse kaže, da ima Sokol v Studencih krasno bodočnost in postane ravno tu, na nekdanj in deloma še sedaj tako vročih tleh prava trdnjava narodne in državne misli.

Iz Mute.

m Tihotapstvo po naši okolici in sploh v Dravski dolini prav bujno cvete. Razni mladi ljudje, moški in ženske, kjer ni do dela, kupujejo živila ter jih spravljajo

zlasti v lepih nočeh po raznih kozjih stezah preko demarkacijske črte. Po drugo blago pa se vozijo v Maribor ter gre v nahrbtnikih isto pot. Kako je to vendar, da orožništvo te vrste škodljivcev naše države ne more končno iztrebiti? Opozarjamo občinstvo, da pomaga samo iztrebiti te pijavke na našem telesu. Naj se naznanijo pristojni oblasti in ta naj prav energično zgrabi take tičke, da jim za vselej preide veselje do tihotapstva. Dela je povsod dovolj, a lenuhi rajši tihotapijo, ker je lažji in večji zaslužek.

m Na Muli in v Vuzenici ne zadostuje rdečkarjem, da pritiskajo z vso silo na delavstvo, da se mora organizirati pri njihovi stranki, ampak so se vrgli že na kmete. Posebno v Št. Vidu in Št. Primožu na Pohorju so naložili dosti kalinov. Kaj so jim neki obljubili? Najbrže rdečo marelo in Nemško Avstrijo. Zlasti se trudi in brusi pete delavec Wankmüller iz Vuzenice, na Muli si pa brusijo pete in jezik Grosove ženske.

Celje.

c V interesu prebivalstva. Pod tem naslovom je neki možakar v celjski „Novi Dobi“ reševal stanovanjsko mizerijo v Celju s tem, da bi se odstranilo večji del drž. policije, katere člani so skoraj brez izjeme naši vrli Primorci. Mi smo pa mnenja, da bi bilo potrebno skoro še večje število stražnikov, kateri naj bi vse ponočne kričaje in razgrajče, ki ne dajo ljudem miru, spravljali na varno. Med temi junaki pa niso samo nemškutarji, ampak tudi v veliki meri bližnji sorodniki „Nove dobe“, ki včasih tudi kakšno nemško zakrožijo. Stanovanjska mizerija bi se pa lahko dala odpraviti s tem, da se mnogim „aristokratom“ odvzame nekaj sob, odstrani nekaj penzionistov, ter pošlje „korpsskommando“ tukajšnjih staroavstrijskih oficirjev v njih obljubljeni deželo „la-čenbergerjev“. Tudi so še različne vile v našem mestecu skoraj popolnoma prazne in na razpolago. Kakšno je delovanje stanovanjskih komisij v različnih krajih, naj služi sledeči slučaj: Rodbina, ki se je nedavno naselila v Mariboru, je tam iskala že 2 meseca stanovanja in pred tolikim časom vložila prošnjo zanj. Na ponovno osebno intervencijo se jo je vedno zavračalo, da primanjkuje v Mariboru stanovanj in še-le s posredovanjem nekega „čifuta“ je bilo stanovanje v teku 12 ur odkazano. Gospodje spame-tujte se!

c V ilustracije naraščajoče dragije. Centralna uprava je poslala baje iz Celja na Dunaj kot kompenzacijsko blago dne 24. marca 2 vagona fižola, katerega je nakupil tukajšnji trgovec Šoštar od različnih trgovcev po 7 K 50 v za kg. Radovedni smo, ako so ti celjski trgovci pri tem fižolu zaslužili samo 20%, ali pa še imajo mogoče izgubo. Različni teh gospodov zatrjujejo vedno, da ne zaslužijo nič, da delajo le za narod ter da bodo prišli kmalu vsi na kant. Največji „revčki“ so pa naši mesarji, kateri vsled ukrepa precenjevalne komisije uprizarjajo pasivno resistenco. Zaslužili bi pač radi v 3 dneh isto kakor kmet, ki redi vola — v 3 letih. Svetovali bi uradu zoper verizništvo, da bi si ogledal vsaj vsak teden razne „izložbe in ugotovil, za koliko so cene pri enem in istem blagu poskočile. Menjavanje cenilnih listkov na raznovrstnih predmetih, kakor obleke, klobuki, črevlji in drugo je podobno aprilovemu vremenu, samo, da je vedno grše. V splošnem pogrešamo v Celju delovanje urada zoper verizništvo. Kaj je s tem uradom, ne vemo; ali sploh obstoja in če, pa spišpanje pravičnega.

Iz Žalca.

ž Dramatično društvo v Žalcu, ki je bilo pred vojno sila delavno in je že tudi lani razvijalo svoje delovanje, sedaj že nekaj časa spi! Pred kratkim se je vršil občni zbor, na katerem je bil izvoljen nov predsednik, ki je jako razumen in zmožen mož. Upamo, da bo umel vzbuditi društvo iz odrevenelosti, in nam bo pokazal kmalu kaj dovršenega na našem lepem odru, zlasti ker je dovolj zmognih in nadarjenih igralcev, hvalčnega razumevanja med ob-

činstvom, posebno med izobrazbe in uka-
željnimi proletarijatom bo pa tudi.

Ž Aretacija v cerkvi. Pretekli teden
je aretirani orožnik v Žalcu v cerkvi dve
prostitutki, ki sta se pudrali v spovednici
in zagrešili razne delikte. Prav je, da stopi
orožnik tej in enaki golazni z vso strogostjo
na prste, dasiravno se mora z žalostjo ugo-
toviti, da so te ženske dostikrat žrtve so-
cijalnih razmer.

Ž „Olepševalno društvo“ v Žalcu
je pred kratkim dalo obžagati drevored sredi
trga tako v živo, da se je upravičeno bati,
da se bodo nasadi posušili ali začeli hirati.
Občina, katere last je drevored, je odločno
nastopila proti takemu početju in je zahte-
vala, da se mora takoj ustaviti nadaljnje ža-
ganje in uničevanje dreves. Porezano in
obžagano drveje izgleda kakor kaka vešala
ali brzojavni drogi.

Ž Gospodarski napredek. V Žalcu
se je osnoval konzorcij posestnikov vrtov,
ki se bo bavil z umno semenorejo v večjem
obsegu in vzdržuje zato vrtnarja-strokovnjaka,
ki se je šolal pri največjem gojitelju semen
Francije, v Parizu. Včasih so uvažale semena
svetovnoznane trdke, kakor n. pr. Mautner
v Budimpešti. Danes pa je uvoz otežkočen
ker Avstrija, Ogrska in Nemčija ne dovolijo
izvoza in se je radi tega letošnje pomlad
pojaviло občutno pomanjkanje semen.

Radeče pri Zidnem mostu.
Zgodovinska plošča. V Ra-
dečah se pozdravlja pri prvi stopinji še
vedno stara Avstrija. Na spominski plošči
poleg savskega mostu čitaš, da je bil most
zgrajen, ko je bil avstrijski cesar Franc
Josip I. in župan radeški Jakob Rižnar.
Čliha vkup štrih. Gospod župan trdi nam-
reč, da je to zgodovinska plošča in je ne
ne pusti odstraniti. Da, da, gospod Rižnar
vi res že spadate v zgodovino.

Zabrusnik.
Iz Sevnice: Pozdrav naši „Nova
Pravda“! In vendar —! Dolgo smo upali
in se bali in vendar je prišla i za nas ve-
sela Velika noč. Vesela zavoljo tega, ker
pozdravljamo z njo prvo številko našega
toli potrebnega, težko pričakovanega glasila.
Kar je vojniki brez orožja, to je stranka
brez glasila, zato smo težko občutili vrzel
v tem pogledu. To tembolj, ker nismo našli
glasila, kjer bi doprinali naše pritožbe,
kjer bi zamogli nemoteno pobijati korup-
cijo, ki danes vlačugari vsepovsodi in ka-
tera poganja i tu pri nas v lepem Posavju
bujne korenine. Zato se hočemo tesno
okleniti tebe, naš bodoči glasnik, naša „Nova
Pravda“ in ne glede na desno in levo brez-
obzirno razkrinkati vse, kar se ne zлага z
resnico in pravico. Predvsem se bomo za-
nimali za aprovizacijske razmere, ker te so
v Sevnici takšne, da smrde do neba. Ne
bomo trpeli, da bi vojni dobičkar in žu-
pan (ki je baje že odstopil) delil protekcije
svojim izvoljenim, druge pa odslavljal praz-
nih rok in šikaniral, kakor se je to dosih-
dob godilo. Trdno smo uverjeni, da se
bodo kmalu i nam vremena zjasnila, zato
pozivamo vse naše tukajšnje pristaše na
boj za naša prava, kajti le v pridnem in
dobrem delu vidimo dosego naših soci-
jalnih idej! Še enkrat iskreno pozdravljena
in dobrodošla nam naša „Nova Pravda“.

Mariborske vesti.

§ „Geschäftsstelle der Laibacher Be-
sirkkrankenkasse in Maribor“. Za danes
pribijemo o tem javnem škandalu naše
„internacionale“ samo naše začudenje, za-
kaj se ta škandal ni že takoj odpravil ka-
mor spada.

§ Naš mestni park se je pod novim
slovenskim vodstvom „Olepševalnega dru-
štva“ vseskozi korenito preuredil. Pač pa
pogrešamo, da letos ni nobenega javnega
čuvaja, ki bi pazil, da občinstvo ne po-
stopa z nasadi, kakor se komu zljubi. Trga
se cvetje in lomijo se veje in preko parka
se delajo vsaki dan nova pota. Temu samo-
voljnemu postopanju je treba storiti ener-
gično konec.

§ Stanovanjske razmere v Mariboru
postajajo od dne do dne žalostnejše. Ne

le, da ni dobiti stanovanj za družine, ki že
celo leto čakajo nanje, tudi z mesečnimi
sobami je velik križ. Hišni posestniki iz-
zorablajo to pomanjkanje sob na naravnost
barbarski način. O tem bo treba sprego-
voriti resno besedo.

§ „Oderuške cene“. Pod tem in slični-
mi naslovi nam je že za prvo številko došlo
mnogo dopisov, ki opisujejo, kako se naj-
potrebnejše blago, zlasti vsakdanja živila
na oderuški način podražijo. Največ pri-
tožb smo dobili glede mleka in vina. Za
eden liter vodenega mleka se zahteva že
po 6 K, če se ga sploh dobi. Vino pa po
nekod prodajajo že po 36 K, da, že tudi
po 40 K. Na zadnjem občnem zboru naše
krajevne organizacije smo ustanovili „So-
cialno komisijo“, katere naloga je med dru-
gimi tudi ta, da se prične resno pečati z
oderuški cenami. Apeliramo na občinstvo,
da nam pošilja tozadevna stvarna in z do-
kazi podprta poročila.

§ Nemške notarske pogodbe za — Slo-
vence. Neki tukajšnji notarski namestnik
očividno ne pozna jezikovne naredbe ju-
stičnega poverjenstva za Slovenijo. Izdeluje
namreč za stranke slovenske narodnosti
pogodbe v nemškem jeziku. Omenjena je-
zikovna naredba predpisuje slovensko ura-
dovanje tudi za stranke, ki slovenščine niso
zmožne. Gospod notarski namestnik, ki je
sicer znan kot zaveden narodnjak in od
katerega bi se torej kaj takega najmanj
pričakovalo, pa dela, kakor rečeno, za stranke
slovenske narodnosti nemške pogodbe. Da
bo ironija popolna, je treba še pripomniti,
da je njegov nemški sosed g. dr. Mravlag
napravil v isti zadevi vlogo na sodišče —
pa v slovenskem jeziku.

§ Hud Nemec je tukajšnji mehanik
Dadiu v Vetrinjski ulici. Nedavno je kričal
v gostilni Halbwildt v Vetrinjski ulici, ki
je sploh pribežališče nemških grešnikov,
da na nobeden način in nikdar ne bo vodil
svojih obrtnih knjig v slovenskem jeziku
in da na slovenske dopise in pisma sploh
ne da odgovora, marveč jih kratkoma-
leče v koš, naj celi svet ve, „daß Marburg
deutsch ist“. — Je ta zagriznjenc sploh
naš državljani? In ali je to podjetje pod
državnim nadzorstvom? Treba je tega člo-
veka poučiti o našem političnem položaju.
Če se noče ukloniti dejanskim razmeram,
ker se je že najedel jugoslovanskih dobrot
in naše potrpežljivosti, naj gre, kamor ga
vleče srce!

§ Nemški napisi nad tvrdkami še vedno
niso popolnoma izginili v jugoslovanskem
Mariboru. Tako se z državnega mosta vidi
doli v „Draugasse“ — če se ne motimo
na hiši šte. 8 napis: Anna Stepich Klei-
dermacherin. Ob cesti na Studence pa je
še vse polno tudi uradnih nemških napi-
sov, nekatera celo še iz preteklega stoletja.
To so grehi „tolerancnega komisarijata“ v
p. Pričakujemo pa, da pod novo vlado
čimprej izginejo.

§ Pomanjkanje živil. Pretekli teden je
bilo zaplenjeno na južnem kolodvoru v
Mariboru ozir. na kolodvoru na Teznu
okoli 180 vagonov različnih živil med dru-
gimi tudi: 95 vagonov koruze, 46 vagonov
fizola, tri vagone ječmena, eden vagon
prosa, sedem vagonov otrobov, 5 vagonov
suhih sliv, štiri vagone marmelade, dva va-
gona bele moke, eden vagon pšenice in
eden vagon kaše. Živila bi se morala po-
razmerno razdeliti med mestnim prehanje-
valnim uradom, društvom jugosl. državnih
uslužbencev in gospodarsko zadrugo želez-
ničarjev v Mariboru. Dne 29. sušca t. l. je
bilo že vse pripravljeno, da se razdele za-
plenjena živila. — Hvala Bogu, zdaj bomo
vsaj nekaj živil dobili, se je slišalo govo-
riti. . . A človek obrača, „bog“ v Ljubljani
pa obrne. Ravno ko je bila komisija na
licu mestu, da prevzame zaplenjena živila,
pride brzojavka od deželne vlade v Ljubljani,
— da je vsa zaplenba „dvignjena“, vsa
zaplenjena živila morajo iti čez mejo. Za-
nimivo je bilo gledati razne obraze članov
komisije, ko so vzeli na znanje to brzo-
javko. Nekteri so zabavljali, drugi so se
spet zaničevalno smehljali, a sodba vseh
je bila ista: Tukaj stradamo, živila pa grejo

čez mejo. A vendar je „Slovenec“ dne
14. m. m. naznanil na uvodnem mestu, da je
deželni predsednik dr. Brejc ukinil vez iz-
voz iz Slovenije. — Toraj to naj bo uki-
njenje izvoza živil?! — Ne mečite vendar
ljudem peska v oči — sodba ljudstva bo
zelo huda in stroga, — pa takrat bo spo-
znanje prepozno.

§ Tatvine in ropi ob naši severni meji.
Dan na dan dobivamo poročila iz naših
vasi in občin ob severni meji, da se tatvine
grozno množe. V zadnjem času se je iz-
vršilo že celo nekaj prav predrznih ropov.
Roparji in tatovi obiščejo eno noč kar po
več hiš in poberejo vse, kar jim pride v
roke. Zdi se, da so to organizirane bande
iz Avstrije, ker po izvršenih zločinah zbe-
žijo navadno čez demarkacijsko črto v Av-
strijo. Zgodilo se je že tudi večkrat, da so
take tolpe napadle tihotapce in jim odvzele
vse blago. Tihotapcev ne bomo branili,
ker tega ne zaslužijo, zavzeti pa se hočemo
za naše ljudi ob meji. Da se obvaruje naše
ljudstvo pred temi nepridipravi, bi po na-
šem mnenju bilo dobro, da bi se naše se-
verne orožniške postaje izdatno pomnožile
in da bi se orožnikom dovolilo postopati
brezobzirno proti tem bandam. Tu ne po-
maga nikaka rahločutnost, le brezob-
zirna strogost bo zamogla iztebiti to
zalego.

§ Stavka trgovskih nastavlencev. V
četrtak je nepričakovano izbruhnila stavka
vseh trgovskih nastavljencev v Mariboru.
Stavko je priredila stanovska organizacija
pod zaščito „internacionale“. Mnogo trgo-
vin je moralo ostati zaprtih. Popoldne je
bil določen shod v gostilni „Maribor“, ka-
tere lastnik je v zahvalo, da je dobil to
gostilno, že tudi v drugih slučajih svoje
prostore dal na razpolago organizaciji brez-
domovincev, ki zlasti v zadnjem času pridno
„delujejo“ za Nemško Avstrijo.

§ Shod „Zveze jugosl. železničarjev“
v Mariboru se je vršil v torek, 30. p. m. v
veliki dvorani Narodnega doma. Na dnev-
nem redu je bila nova pragmatika, o kateri
je tovariš Korošec iz Ljubljane podal za-
nimivo pojasnilo. Tozadevno obširneje po-
ročilo je za to številko prepozno do-
spelo. Priobčimo je v prihodnji številki z
resolucijo vred.

§ K Mariboru zasačeni nemški komu-
nisti. V četrtak je dospelo v Maribor iz
Gradca več komunistov, opravljeni kot že-
lezničarji. Naši državni policiji se je po-
srečilo četvorico teh nevarnih elementov
zasačiti in sicer: Števa, Hlavačka, Mitter-
mayerja in Gebharda. Vsi štirje so imeli
pri sebi legitimacije kot železničarji.

Razne vesti.

* Kako živé v Avstriji? Pri nas je še
mnogo takih ljudi, ki se želijo nazaj pod
„staro Avstrijo“. Tu ne mislimo na tiste
rogovileže, ki so za take želje od avstrijskih
agentov dobro plačani in ki bi to protidr-
žavno politiko uganjali tudi v tem slučaju,
ako bi bilo pri nas že danes vse tako v
redu, kakor žal še ni. Ampak v mislih ima-
mo one priproste ljudi, ki se pustijo po
takih avstrijskih agentih slepiti, češ, tam v
Avstriji se živi vse drugače, lepše in cenejše.
Tem zapeljanim nevednežem služi za danes
kratko sledeče v pojasnilo: Te dni se je
pri nas zglasil Dunajčan, ki je prišel sem-
kaj, da se je predvsem enkrat zopet pošteno
in poceni najedel, kakor je sam priznal. In
tu je izpovedal: Pri nas stane goveje meso
— kadar ga sploh dobimo 130 K, konjsko
meso 70 K, mast 200—300 K, jajca 9—
10 K, maslo 170 K, mleko 12—15 K, slad-
kor 150—180 K, 1 steklenica šampanjca
1000 K, najbolj priprosto kosilo v navadni
gostilni 40—50 K, v boljših gostilnah 200 K;
znajljno pa je, da se cene v kavarnah ne
razlikujejo mnogo od cen v naših kavarnah,
ozirajmo se še cenejši ko n. pr. v Zagrebu.
Pri vas je razširjeno mnenje, da imamo v
Avstriji vsaj obleko mnogo cenejšo ko pri
vas v Jugoslaviji. Toda kako se motite po-
glejte: 1 par čevljev stane pri nas 1200 K,
1 priprosta možka obleka 4—6000 K, po-
zarjam pa, da bo ta cena do konca leta

poskočila najmanj na 10000 K. Pač pa so
pri nas na Dunaju stanovanja cenejša ko pri
vas v Mariboru. Za danes prekinemo z razme-
rami na Dunaju. Opozorjamo le še nakratko, da
je v Gradcu še slabše. Pretekli teden so
bili v Gradcu velikanski kravali: Sestršana
množica je vdrla celo v poslopje deželne
vlade, kjer je dejansko napadla posamezne
člane deželne vlade (med njimi tudi soc.
demokrat. dežel. svetnika Maholda), razbi-
jala po uradih ter ropala, kar se je dalo
odnesti. Glasilo — tudi naše „internacio-
nale“ — graški „Arbeiterwille“ prosi in roti
na uvodnem mestu okoličanske kmete, naj
se za božjo voljo usmili poginu se bli-
žajočega mestnega prebivalstva zlasti z od-
dajo klavne živine, sicer Gradčani za veli-
konočne praznike niti tistih 10 dk mesa ne
bodo dobili, ki so bili dozdej odmerjeni za
celi teden na osebo. Ali kakor je slišati, se
nemški kmetje malo brigajo za svoje brate
v mestih. — To za danes kratka slika o
„rajskih“ razmerah v Avstriji. Kdor hrepeni
po teh razmerah, hajdi, srečno pot!

Izpred sodišča.

Smola „Don Jouana“. Mlad hrvatski
milijonar (najbrže verižnik) je pred kratkim
zahrepenel obiskati svojo ljubico, bivajočo
nekje v Nemški Avstriji. Ker za to zanj ve-
levažno pot ni mogel od naših oblasti do-
biti potnega dovoljenja, se je obrnil do
francoske komisije v Ljubljani. Francozi
so v neznih zadevah bolj kulantni, kakor
mi, so zaljubljenca „šli na roko“ s poseb-
nim dovoljenjem, ki je stalo sedanji dragini
in seveda še tudi namenu primeren honorar
v znesku 1000 K. Do državne meje se je
to francosko dovoljenje še respektiralo.
Ampak obmejna kontrola v Špilju spoštuje
tudi v takih „mednarodnih slučajih“ samo
pečat in dokumente kraljestva SHS. Namesto
k dragici v Nem. Avstrijo, so hrvatskega
ženina poslali v družbi primerne spre-
mstva nazaj v Maribor pred kazensko sodišče.
In ker tudi naši sodniki v takih važnih
poslih ne poznajo šale, se je hrvatski „Don
Jouan“ moral ukloniti obsodbi na denarno
globo v znesku 3000 K v prid mestni ubožni
blagajni. To je fanta seveda ganilo do solz.
Toda jok se ni za teh 3000. K, ki se
vporabijo za piruhe mestnim revežem, am-
pak ker mu je žal 1000 kronc za „mazilo“,
ki je njegovi srčni rani pomagalo ravno
nasprotno kakor si je želel.

x Tovarišem kra. organizacije Maribor.
Pošljite članarino in prispevke na naslov
organizacije, naročnino in deleže za list pa
na upravništvo „Nove Pravde“. Dolžnost
vsakega organiziranega tovariša je, da vpo-
šlje vsaj za en mesec naročnino vnaprej.

Našim naročnikom!

Ker v tem času ni bilo še mogoče
dobiti poštne položnice, prosim, da
vsakdo, ki se misli naročiti na list,
pošlje naročnino po poštni nakaznici.
Današnja številka vpošljemo na vse,
dosedaj nam znane naslove. Kdor tudi
prihodnjo številko obdrži ozir. je ne vrne,
se ga smatra kot naročnika.

Upravništvo „Nove Pravde“,
Maribor, Narodni dom.

Listnica uredništva.

Og. dopisnikom: Prejeli smo iz raznih krajev
toliko gradiva, zlasti večjih člankov, da nam ni bilo
mogoče vse uporabiti že v prvi številki. Mnogo gra-
diva pa je dospelo sploh prepozno za našo prvo
izdajo. Naj se nihče ne čuti užaljenega, ako svojega
dela ne najde ravno že v tej številki. Pride vse na
vrsto! One, ki so v dopisovanju že bolj izurjeni,
prosimo, naj pišejo samo na eni strani, razložno in
če le mogoče s črnilom, kratko pa jedrnat! Sicer
pa nam je dobrodošel vsak dopis, seveda resničen
in stvaren. Pri neznanih nam dopisnikih je treba
tudi natančnega naslova, ki pa seveda ostane v vsa-
kem slučaju tajen. Izogibajte se osebnih napadov,
zlasti če ne služijo dobri stvari sami. Želimo s
dopisi tudi iz Prekmurja, Medjimurja, Koroške
Gorenjske, Notranjske, Dolenjske itd. — O. Atana-
zijeve Zalec: Vaš članek „Brez vesti, brez srca“ —
izboren! Pride v prihodnji izdaji na vrsto.

Izdajatelj in založnik: Konzorcij „Nova pravda“.

Odgovorni urednik: Franjo Pirc.

Tisk tiskarne Sv. Cirila v Mariboru.

Knjižarna, veletrgo-
vina papirja in knjigo-
veznica

VILKO WEIXL, MARIBOR, GLAVNI TRG 2

se cenj. občinstvu pri-
poroča kot prvo nar.
podjetje te stroke.

Priporočljive tvrdke:

Fran Novak

prva slovenska brivnica 16-1

Maribor, Aleksandrova c. 22.

JAKOB LAH

Maribor, Glavni trg 2

Zaloga črevljev, perila, potnih košar,
tržnih torbic i. t. d. 10-1

Andrej Ham

črevliar

MARIBOR Vetrinjska ul. 15 MARIBOR

Anton Ertl

črevljarski mojster,

Maribor, Aleksandrova cesta.

Prodajam enonadstropno hišo z velikim dvo-
riščem in velikim vrtom (14 strank)
na prometni Tržaški cesti v Mariboru. Oblastveno
koncesionirana Posredovalnica za obrat z zemljišči
Karl Troha, Maribor, Aleksandrova cesta 30.

Zaloga pohištva

KAROL PREIS

MARIBOR, Slomšekov trg 6

Cenik zastoj. — Svoboden
ogled, brez obveznosti. 10-1

Anton Černe

graver 10-1

Ljubljana, Dvorni trg 1

Albert Kopač manufakturna

trgovina

Maribor, Glavni trg 17.

NA DROBNO!

NA DEBELO!

Razširjajte „Našo Pravdo“!

Največja zaloga moških in deških oblek po solidnih cenah
Schwab & Bizjak, Ljubljana

Dvorni trg šte. 3

Manufaktura - moda - konfekcija. 10-1

Import!

Na debelo!

Eksport!

M. Samida, Maribor

Slomšekov trg 3.

Razpošilja po vsej Jugoslaviji po pošti in železnici vsakovrstno špecerjsko in
kolonijalno blago. — Trgovci, zahtevajte cenike! 2-1

Rudolf Nieferral, Maribor

Koroška cesta 1

priporoča vedno bogato izbiro manufakturnega in modnega blaga. Zmerne cene!
Solidna postrežba! Prepričajte se!

ANDREJ HAM

Vetrinjska ulica 15

izdeluje vse vrste črevljev po zmernih cenah. En gros-naročila
po nižjih cenah. Pošilja po povzetju.

Franjo Majer

Maribor, Glavni trg št. 9.

Zaloga sukna, platna in manu-
fakturnega blaga.

Dalmatinsko krvno vino

se dobi pri

Klanjšek & Penič

Maribor, Vetrinjska ul. 13.

Martin Stadler

trgovina s mešanim blagom na drobno in
debelo, priporoča cenjenemu občinstvu
razno galanterijsko blago, kreme, toaletne
predmete, cigaretno tuljke in papir, kakor
razno drugo blago po najnižji ceni.
Oglejte si zalogo v MARIBORU, Vetrinjska
ulica št. 30.

Rojak iz neodreš. domovine

Janko Trošt

MARIBOR Vrazova ulica 3 MARIBOR

— sprejema in izvršuje:
1. Upravo hiš, posestev in tovarn do največje
rentabilnosti. — 2. Revizijo računov, napravo novega
knjižovodstva po najekonomičnem sestavu za za-
druge, tovarne in obrtnike in vsa dela gospodarsko-
finančne značaja; ustanovitev novi zadrug, spre-
menjevanje zadruških pravil, sestava letnih računov
i. t. d. — 3. Nasveti glede nakupa in prodaje nepre-
mičnin z ozirom na lego, vrednost in rentabilnost. —
4. Sodni revizor gospodarskih zadrug.

Prva mariborska

izdelovalnica

črevljev

Valentin Glušič

in drug

Slovenska ul. 20

Podpisani naznanjam slavnemu občinstvu, da sem prevzel

restavracijo Narodni Dom

v Mariboru

Priporočam se za obilen obisk.

Hinko Kosić, restavrater (preje v Trstu).

Otvoritev gostilne.

Cenj. občinstvu naznanjam, da sem kupila in otvorila

gostilno F. Marčič, poprej Šošterič, Maribor,

Mlinska ulica 15. Prizadevala si bom, kar najbolje zado-
voljiti vse cenj. goste z dobro pijačo ter mrzlimi in toplimi
jedili. Priporočam izborna stara in nova, bela in rdeča
bizelska vina lastnega pridelka. Lep prostoren vrt in
kegljišče. Sprejemajo se abonenti na hrano. Se priporoča

Ana Žičkar, gostilničarka.

Ivan Kravos, Maribor

Sedlarska delavnica: Koroška cesta 17.

Trgovina in zaloga: Cankarjeva ulica 1.

Opreme za težke in lahke vožje,
kakor tudi različne potrebščine za
konje. Ovrtniki, biči in nagobčniki
za pse. Potni koši, torbice, de-
narnice, tobačnice, nahrbtniki itd.
Sprejemajo se vsa v to stroko
spadajoča popravila.

Postrežba točna in solidna!

Kupi „Drava“
Maribor

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov). Tesan les (smrekov,
jelkov, borov). Okrogel les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov). Bukov les
(klode od 25 cm naprej). Drva (trda in mehka). Stojeci les v gozdu.
Smrekovo skorjo kupi vsako množino

DRAVA lesna trgovska in industr.
družba z o. z v Mariboru.

Kupi „Drava“
Maribor